

Дамян Дамянов

Болезненост

Този рак на душата, тази несмъртоносна
смърт, която приживе духа ми изпи
и очите ми с вряло желязо жигоса,
и крилете ми в шепичка пепел стопа...
Те ме тласкат все още жив-умрял в битието
да вървя, точно както слепецът върви.
От живота си минал да собирам парчета...
Но живот цял от трошлек не става, уви...
Той дрънчи в мене днес и зловещо, и тихо.
В това страшно дрънчене чувам някакъв стон:
„Не унивай, поете! Тези, дето строшиха
твоя дух днес, ще търсят утре в него подслон.“

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8536>]